



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Continuatio II. Romæ Sanctæ

Fabri, Augustinus

Augustæ Vind., Anno M.D.CC.XXX.

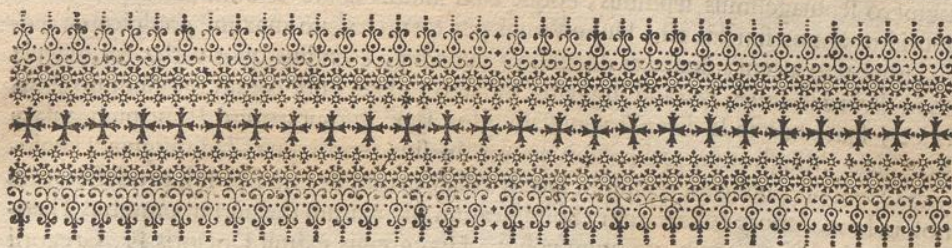
No. LXXXIII. Gregorius Selleri Italus Ordinis Prædicatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72647)



Cum Gratia et Privilegio Sac. Cong. Mag.

Joh. Christoph. Wolf excud. A. V.



No. LXXXIII.

GREGORIUS SELLERI ITALUS

Ordinis Prædicatorum.



Gregorius Selleri tit. S. Augustini presbyter Cardinalis, Assistens Congregationum S. Officij, Episcoporum, & Regularium Examiner &c. honestis natus Parentibus in territorio Perusiano, splendidissimum Dominicanæ familiæ Sydus, vel si mavis, radius reflexus Aquinatici Solis; florigero in vere suæ adolescentiæ jam ardebat canicularibus pietatis ardoribus, face haud dubiè accensus ab illa, qua beatissimus Pater Dominicus Fundator candidi nostri Ordinis totum illustravit orbem, hæresum errores detexit, vitiorum tenebras dispulit, & omnium corda divinis flammis succendit. Sacra præeunte adeò flama, optimè ad divina dispositus Adolefcens Ordinem Prædicatorum ingreditur, dignissimus Candidatus illibati Candoris. Præclaræ corporis, & ànimi dotes famulam ipsius locabant operam virtuti. Hinc mundi transfuga in loco sacre immunitatis factus suæ propriæ voluntatis occisor, nihil sibi in sua innocenti irregularitate magis fuit volupe, quàm ex præscriptu regulæ sacri Ordinis inter æquè sanctè delinquentes, sibi quæ præmortuos vivere. Lumen Thomæum altissimarum scientiarum quæsit in abyfso humilitatis, qua fida comite lucernam præferente perfacile eas invenit in sublimitate Thomistici montis, ubi ædificata altissimæ sapientiæ domo, factus est ipse inexpugnabile sapientiæ propugnaculum: nam profunda Philosophiæ arcana, & excelsa Theologiæ mysteria ingenij sui acumine ita penetravit, ut hominem exuisse, & Angelum induisse videretur, penitusque ab hominum cognitione debere esse remotum, quod ipsum lateret. Adeò sublimi volatui assuescit, qui sincerissimis Aquinatici Angeli doctrinæ alis portatur: non ergo mirum, si inoffenso pede ardua Ordinis percurrebat munia, qui suum domicilium virtutum meritis extruxit inter sydera. Ad tam eximias planè ànimi, naturæque dotes iteratò dignabatur respicere clementia summi Pontificis Clementis XI. visumque suæ Sanctitati è re fore universalis Ecclesiæ, si ad praxim extramissivam radiorum speculativum adeò sydus in multorum utilitatem reduceretur. Igitur statuere placuit, hunc verè magnum Theologiæ Magistrum non obstante actuali munere Secretarij Congregationis, & Indicis, simul Consultorem sancti Officij, & sacri Palatij Apostolici Magistrum denominare. Quo excellenti in munere per continuam suecessionem præstantissimorum ex Ordine nostro Prædicatorio Theologorum Fr. Gregorius Selleri fuit

000

num-

numero septuagesimus septimus, eoque cum summa laude & omnium applausu ad plurimos annos functus est. Hunc Virum per totam Italiam maximè conspicuum reddiderunt non ascensæ duntaxat doctissimæ cathedræ, è quibus quot verba tot oracula fudit divinæ scientiæ, & scansi suggestus in sacro Palatio, ubi coram ipso summo Pontifice, sua admiranda dicendi venustate ipsos sæpè Purpurarum Principum aulaeque Pontificiæ Ministrorum præsentium animos in stuporem rapuit, sed insignia Theologica Opera per publicum typum in lucem edita, in quibus, ne sibi soli prodesset, pretiosum longo labore collectarum Thomisticarum scientiarum thesaurum omnibus Theosophistis fidelissimè communicatum voluit. His egregiis eximii Doctoris Fr. Gregorii Selleri meritis permotus Sanctissimus Pater BENEDICTUS XIII. postquam dudum jam in pectore suo fœtum circumferebat, ad Cardinalitiam tandem dignitatem evehere statuit, ità sua Sanctitate vivæ vocis oraculo attestante in Consistorio secreto habito 9. Decembris anno 1726. in occasione creationis duorum Eminentissimorum Cardinalium Nicolai Mariæ Lercarij, & Laurentij Cozza. *Venerabiles Fratres*, Appropinquantibus communis lætitiæ diebus, quibus Nos, divini luminis instructi consilio, octo Beatorum nomina solemniter ad DEI omnipotentis gloriam Catholicæque Ecclesiæ exaltationem Sanctorum catalogo adscribere constituimus, hodiernum diem, quo simul deficientem venerabilis Fraternitatum Vestrarum Collegij numerum compleveremus, eligimus. Præmittimus interim, non parva Nos solitudine angere, quatenus per humile supremæ Apostolicæ auctoritatis exercitium, celeberrima super Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium electione felicitis recordationis Sixti V. Prædecessoris nostri constitutio (la quinquagesima) suæ pro debito executioni mandetur. Hæc namque verba præcipua in ea leguntur, quæ hic duximus in Fraternitatum vestrarum memoriam revocanda videlicet - - *Inter hos septuaginta Cardinales, præter egregios virisque Juris, aut Decretorum Doctores, non desint aliquot insignes viri in sacra Theologia Magistri, præsertim ex Regularibus, & Mendicantium Ordinibus assumendi saltem quatuor, non tamen pauciores* : - - Exemplo Prædecessorum procul dubio ductus sapientissimus Pontifex, quem præ cæteris, & Benedicti XI. & Pauli IV. laudabilem praxim latuisse, non credimus. Paulus enim Viros selectissimos duos Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, in divina facultate Doctores, post quos alij ad hæc usque tempora creati minimè connumerantur, prægrandis hic licet sit Ordo magisque inter Minoritas reliquos protendatur, assumpsit. Et Benedictus Nostri Prædicatorum Ordinis tres sacre Theologiæ Magistros in vestrum ipsum Collegium brevem infra octo mensium decursum, cooptavit. Exempla proinde, haud dissimilia, ultimis nec defuere temporibus. Post nostram (heu quam immeritam ac jugiter dolendam) ad Cardinalatum electionem tres adhuc alij nostri Ordinis Cardinales nobiscum dignissimè, nostra sanè cum confusione florere, unoque per mortem avulso, alter non defuit verè aureus, ità ut ævo nostro, dum Cardinalatus functi sumus honore, Cardinales quatuor ex nostro, Ecclesiæ quidem non inutili, Prædicatorum Ordine, nobis tantummodò instructuosis extitisse comprobentur. Ad majorem ergo DEI gloriam, sanctæ Romanæ Ecclesiæ utilitatem, vestrique Collegii decus, novem omnes Cardinales, qui ad præsens septuagenario vestro numero implendo desunt, creare intendimus, ex quorum tamen numero duos duntaxat nunc evulgamus, videlicet - - Reliquos verò septem (inter istos, ne, memoratæ Bullæ occasione, Regularium tantum nos meminisse videamus) præclaros aliquos, doctrina, & laboribus de Romana Curia benè meritos, recensuimus non ad carnem nos, & sanguinem respicientes, quæ penitus ad professæ nostræ Dominicanæ Religionis ingressum fuimus, Dei misericordia, oblii; juxta Davidis effatum Psalmorum 44. -- obliviscere domum Patris tui - - (ecce abominatio parentum - - commentat celeberrimus Hugo de sancto Charo, primus inter quinque, & quinquaginta Cardinales Ordinis Prædicatorum) reliquos, inquit, septem non libenter, sed planè inviti, in pectore reservamus, arbitrio nostro successivè publicandos, cum

vires

vires nobis, & media suppetent, illis pro debita statûs ratione providendi. Durum etenim nobis semper accideret promovendorum conquestibus non cavere, quorum honorificentia consultum volumus (quod iam prompti bene, ac sapienter considerent, & episcopari velint, optaremus, si eorum honeste simul, ac religiosæ sustentationi pro posse non provideamus: quamvis aliàs (quod, & Nos experti sumus in primo triennio nostri Cardinalatûs, antequam Episcoparemur, in desuetudinem abiisse) statutum videlicet in electione Pij II., in Innocentij VIII. electione innovatum, ut scilicet Cardinalibus sua provisione carentibus, florenorum quatuor millia quotannis assignarentur, ad praxim Nos, etiam cum usura revocare studuerimus; dum floreni ipsi 4000. prout realiter tunc valebant, solam 4000. scutorum summam equiparabant; de præfenti verò, & si tantummodò sint ideales, nihil ominis ad libram positi cum nostri temporis moneta scuta inveniuntur, tercentum supra quinque mille. Hæc sunt, Venerabiles Fratres, quæ vobis circa hodiernam Cardinalium creationem, ac eorum respectivè, publicationem, & in pectore reservationem, significanda habuimus, super quibus nil nos profectò intendimus, nisi Dei gloriam, & Ecclesiæ, ac sacri vestri cœtus honorem. Quid vobis videtur? auctoritate Omnipotentis DEI, sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra creamus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteros Cardinales Nicolaum Mariam Lercarium Archiepiscopum Nazianzenum, Patrem Laurentium Cozza Generalem Ministrum Ordinis S. Francisci de Observantia, quem recentis nostræ constitutionis super habitu, & tonsura Prælatorum Regularium editæ memorem esse volumus, ipsique illius Observantiam expresse injungimus. Cum dispensationibus, derogationibus, & clausulis necessariis, & opportunis. Alios septem in pectore reservamus, arbitrio nostro quandocumque declarandos. In Nomine Patris † & Filij † & Spiritus Sancti † Amen. Usque huc Sua Sanctitas.

Placuit ergo sanctissimo Patri sui, nostrique Sancti Ordinis Confratrem P. Gregorium Selli in Consistorio secreto habito 30. Aprilis anno 1728, unâ cum P. Vincentio Ludovico Gotti pariter suo nostroque Confratre, cum reliquis 5. in dicto Consistorio declarare, & respectivè coronare, non sine ingenti sacri Purpuratorum Patrum, & universi Prædicatorij Ordinis gaudio, congratulantium unanimis cordis, & oris votis de aucto utriusque splendore. Perfusus ob tales dignissimis viris collatos à summa Sede honores insolita lætitia serenissimus Princeps de Malta Equitum Melitenensium supremus Magister Generalis utrumque Cardinalem Commendâ (ut vocant) annalium redditum 500. scutorum, & Cruce, quod hujus Ordinis Insigne est, decoratos voluit. Lætare igitur terq; quaterq; beatus Prædicatorum Ordo! quod inter medios Cleros fulgeas pennis columbæ deargentatis. O qualis Candor tuus natus fuit primi auri pallore decoratus! dum in Petra Petri fundatus tales de Petra excidisti columnas, quæ & ipsæ Petre Petri factæ sunt, super quam Ecclesia firmiter edificata immobilis semper stetit, stat, stabitque contra ab inferis excitatos terræ motus. Fulges in pallore auri etiam ex morte eorum, quos Orthodoxæ Ecclesiæ Reipublicæ in Summos nutriti Pontifices, tres Beatissimos Patres illibatique Candoris Innocentium V. Benedictum XI. & Pium V. quorum doctrinæ veritas increpat feras arundinis omnivento falsorum dogmatum se pascentes: quorum vitæ integritas confundit Congregationes taurorum, quæ suas in Vaccis populorum ex turpitudine voluptates quærentes efflant ore impudico infectum halitum obscœna erudatione, præcepta dicentes, divina esse servatu impossibilia, vota monastica rem esse detestabilem, quorum quidem, qui talia dicunt, damnatio iusta est. Fulges in pallore auri ex immenso fulgore, quo modernus Sanctissimè gubernans Ecclesiæ Monarcha BENEDICTUS XIII. universam Orthodoxam Rempublicam illustrat, fatentibus ipsis Ecclesiæ adversariis, se deficere scrutantes scrutinio, & in ejus sacerrimæ vitæ ratione, peccatum quærere, sed minimè invenire posse. Tua liliæ Ordo! tua sancta instituta, quæ Sanctissimus Pater

BENEDICTUS tua singularis gloria, ad amissim in hanc usque diem strictissimè ob-
servat, talem reddiderunt Pontificem, cujus laus est in virtute DEI per omnes Eccle-
sias. Fulges in pallore auri, ex omnium, divina eloquia, & sacros Canones si eximas,
tutissimâ Angelici Doctoris Thomæ Aquinatis doctrinâ, qua mediante tot coruscantia
Sydera in Orthodoxo cœlo exorta sunt, quæ saluberrimos sacrorum fidei dogmatum
influxus in Christi Fideles ex ambonis, & suggestibus depluerunt, hæreses confude-
runt, vitia extirpârunt, & omni virtutum genere agrum veræ Ecclesiæ fœcundârunt. Ful-
ges denique in pallore auri, ex Purpurâ tot tuorum Cardinalium, Mitris Patriarcha-
rum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & innumerabilium inconcussâ eruditione Do-
ctorum in cœlo partim jam coruscantium, partim in terris adhuc clarescentium. Læ-
tare igitur & vel maximè renovato gaudio in pallore auri neo-purpurati Principis
Eminentissimi Cardinalis tui filij Gregorii Selli, cujus insignia virtutum
merita, tua sunt sacræ disciplinæ decora, & nunquam inter-
moritura gloria.



No.